

עין משפט ונר מצוה

כ	א
מערק'ק הלכה : 	מ'י"א מיהל'ס מהלסת
בא	ב
מערק'ק הלכה : 	מ'י"ב מ'י"ב מהל'ס
בב	ב
מ'י"ג מ'י"ג מהל'ס הלכה : 	מ'י"ג מ'י"ג מהל'ס מהל'ס
בג	ב
מ'י"ד מ'י"ד מהל'ס מהל'ס : 	מ'י"ד מ'י"ד מהל'ס מהל'ס
בד	ה
מ'י"ה מ'י"ה מהל'ס הלכה : 	מ'י"ה מ'י"ה מהל'ס מהל'ס
בה	ז
מ'י"ז מ'י"ז מהל'ס מהל'ס : 	מ'י"ז מ'י"ז מהל'ס מהל'ס
בז	ח
מ'י"ח מ'י"ח מהל'ס מהל'ס : 	מ'י"ח מ'י"ח מהל'ס מהל'ס
בזט	ט
מערק'ק הלכה : 	מ'י"ט מ'י"ט מהל'ס מהל'ס
בח	י
מ'י"י מ'י"י מהל'ס מהל'ס : 	מ'י"י מ'י"י מהל'ס מהל'ס
בכ	יב
מ'י"ג מ'י"ג מהל'ס מהל'ס : 	מ'י"ג מ'י"ג מהל'ס מהל'ס

תורה אור השלם

- ↑ ורגל מנחת ברוך קביל תקדיה לא תאכל.
- ↑ ראם מנחת מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה.

מוסף רש"י

איכא מוראה ונוצה
מוק'ן אַלל המנח ונלעט'ן בתקו'ן דלמתי'ן תמסת וינח פסק קנה (דף ס"ז) ומוז'ר על גבי איש'ם. וזח וז: או ין בנל צמי עמ'א דלילי הנה בנל וזה מתי' כזה וזה נקן שר, לטון עשירי, און שבות, שיה' כהנא על גבי תמנח שפוק'ן לת השימן דלמתי'ן תמסת סוכה (דף ע"ג) (ותב'ת צ"ג:).
המתנדב שמן קומצו ומקרי'ן היתוק'ן וישרי' נאלכ'ס (שם), שתי' הלה'ס הבאות בפ"ע. אילנא דרעי' דלמ'ר כנסי' און מעטכ'ן את הלה'ס (רע"ד 111).

שיטת מקובצת

[6] אמר ליה רב: [7] איכא מתנוי. דרבתי וזהו מן השמן באצטוה שבע פעמים
חיהב מאר קאמר דאן הואה זוז או המנחה והאי יפוי כח
אזו זה למיבוח וזה שפוי רש"י שיה' סודו על הפרכת
למד דק שיהי בעבודה היה עומד
היה מותקן היתוק'ן הלה'ת
ע"ג הפרכת כדאיתא בבב'י
גנבים: [8] לעשייתן החלות:
[9] החלות טעונות בליילת בו.
רש"י הישתא פיורי בהמתא
מאפה תנור ואמר השר
קמצי' דבתי' אמר דימירי
בהמתא מאפה שררי רבי
דאמר (וישמר מנחות חלות)
(החלות בולק'ן) היינו משום
דיק'ן להו בהמתא מאפה
ורבנן דאמרי סולת לפי
שכולן בהמתא סול' (ולפי'
ואי' כל המנחות כי הודי'
נינה בין למר בין למר לבך
נראה לו לפרש החלות
טעונות בליילת בכל המנחות
מיירי למר כדאית ליה ולמר
כדאית ליה הוא תנא החלות
משום דבעי ליתמנא הריק'ן
בשיטה. [10] כי שנת
השמן: [11] חיהב רגם במת'
מרחשת קרבנך במת'
[12] שמתנדב: [13] כשיש' לצבור
ויהבת ושארבו במת'
[14] אמין ויהבת הדין במת'
[15] חיהב וכו' במת' [16] פירש
בקינות'ס: [17] מאפה א"י'
דגם היא נאפית בתנור:

עד:

קיס לן אהרה בצמילה אלא מתרומה אכל אלאו דזור לא יאכל כי קודש הם לא לקי כיון דלא חוי לכהניס והא דנקט הכא לאו דורות ולא קאמר לאו דמעילה לישנא דקרא נקט ומיהו קשיא לפירוט זה מנהא דתניא תמס (ט) כל חלב וכל דם לא תאכלנו ולא חלב לוקה שלם אף דם לוקה שלם ופריך מאי שנא

חלב דלוקה שלם דאית ביה הלין מרי לאוין דלמתי'ן ולאו דורות דם נמי לילקי שלם דאית ביה הלין מרין לאוין דלמתי'ן ולאו דורות ומשני אינטרין סד"ג הואיל ואימעטי דם מטומאה אימעטי נמי דם מורות קמשמע לן הקישא ואי זרות היינו לאו דמעילה הא צדיק' אימעטי דם מטומאה וממעילה בסוף כל הבשר (חולין ק"ז) וצוקיטרס לא גריס תמס מטומאה אלא ממעילה ויש לפרש דהכי קאמר ס"ד חמינא הואיל ואימעטי ממעילה פירוש מקרבן מעילה אימעטי נמי מורות כלומר ממלקות דלאו דמעילה דנפיק מוכל זר קמ"ל היקישא דכי ממעטי'ן דם מעילה ולא ממלקות והא דלא אמרין איפכא דמעיעטא למלקות והיקישא לקרבן משום דהיקישא גבי לאו תמיד אכל אי גרסי'ן לעומאה קשה מה דאית למעט טומאה ולרבות זרות אימא איפכא אימעטי נמי מורות כלומר טעם דעל כרחין אמת הוא דמעמעטי'ן טומאה ומרבי'ן זרות וי"ל משום דהיקישא דכל חלב וכל דם גבי זרות דהכל וריס אכל חלב ודם אכל סתם בני אדם טורוין ואי"ת ואי דמפרשין דלאו דורות הוא לאו דוכל זר לא יאכל כי קודש הם תקי'ן לן דלילקי נמי אלאו דמעילה וי"ל דלא חשיב לאו דמעילה משום דלא חשיב אלא לאו דמעילה אלא חלב ואימורי'ן אכל לאו דמעילה שייך אף צבשר וצקדשי דק הדית ועוד דשיך נמי צהנאם בלא אכילה והא דפריך תמס לעיל דליקייב נמי משום כי קודש היינו משום דתמס חשיב לאו דותר ולא שייך בחלב טפי ממשאר

צשר ואי"ת ולרבנן דפלגי' תמס ככריתות (דף ד'): עליה דרבי יהודה וממעטי דם מורות אס כן בסוף כל הבשר (חולין דף ק"ז).
דחשיב חומר בחלב מצדס מלחשוב לאו דורות וי"ל דבפלוגמא לא קמיירי ואי"ת אמאי לא חשיב ככריתות (דף ד'): לאו דחלב בנלה ומה'ז טרפה יעשה לכל מלאכה ואכול לא תאכלוהו (ויקרא ז) וי"ל דלאו צענינא דקדשים כתיבא כי הני דתמס ומיהו קשה דלילקי משום לאו דהכא דכל שהוא ככליל תהיה הרי הוא צבל תאכל וי"ל דפלוגמא היא הכא אי נמי הוי לאו שצבלות: **ובזה** יפה כח בהני'ס מכח המזבה.
א"ש' אילינא ככסי'ס בדי'ת לנס וצוהי לצונה צדי'ת לנס הפני'ס מגופו מיהא ליכא למנזח: **והאיכא** עוזה. ואי"ת והאיכא לצונה דלמתי'ן צפרק בתרא (לקמן קו'): האומר הרי עלי למנזח יציא לצונה שאין לך דבר שקרב כונו למנזח אלא לצונה וי"ל דלא מיירי הכא אלא צמידי דחוי לאכילה ולהכי לא חשיב נמי עז'ס לרזי: **לאפוקי** מדרשומא' בו'. עיקר מילתא צפרק התדיר (לקמן א'): ופריך עלה טובא והא דלא פריך מהכא לפי שאינו אלא מייטור משנה ומהאי טעמא נמי לא מיייתי תמס כשיעמא מהכא אהיאי דשמואל והתם מוכח טעמא דשמואל משום דבר שאין מתכוין: **קומצו** ושיירו נאבאין. [8] [אכלן יין ללול הוא ואי אפשר לקומצו: **איכא** מתנות. [9] פירוש מתנות על הפירות ולא משמע כן בהקומץ רבה לעיל (דף עו:): דלמ'ר שבע האזות צפני'ס ושצמזרוע מכלל דשל מזרוע לאו הא צפני'ס ועוד תנן בסוף נגעים צא לו אלא מזרוע לשער נקנור נתן מן הדם על תנוך נטל מלוג השמן ויזק וטב לו והא ז' פעמים כנגד בית קדשי הקדשים כי צא לו אכל מזרוע כו' מדלא קמי'ן צא לו להיכל משמע שצעורה עומד ומדקדר תני צא לו אלא מזרוע משמע שלא היה עומד צעור ויקטור: **למעוטי'** מנחת מאפה. [10] לא מיקרי נעשית ככלי דקסבר אין תנור מקדש:

מנח

קרבנך במרחשת ונאמר קרבנך במנחת (8). במנחת מחבת כתיב בליילת ויקרה וכל תמיד בה מתן שמן שצמחילה ובמרחשת כתיב מתן שמן ולא תמיד בליילת ויקרה וגמרי'ן הק מן:

פרק שביעי מנחות

כי מקיעי'א [לי] **לאו** דלילי תהיי. בכהן שאכל את אימורי'ן מנזח של כהן מן הוי חייב משום לאו דכליל תהיה כמו כהן שאכל מנחת כהן שחייב משום כליל תהיה. מ"יר ז"ל: **והו ליכא**. דליהוי כולה למנזח: **הא איכא עולה**. דהויא כולה למנזח: **עורה לכהני'ס**. ולא חשיב כולה למנזח: **מורא'ה ונולה**. דלא קריבי מנזח: **לשיתין אול**. ולא לאסי'ס והאי לא חשיב למנזח: **ומאי בזה**. דמשמע

זוה (6) למנזח ולא אחר: **לאסוקי** מדרשומאל **דלמ'ר מולנס** **לאסוקי**. דהוא למנזח וקאמר דזה צאה כולה למנזח ולא יין ומתמי'ן דקמי'ן זוה יפה כח מנזח דלמי' כולה למנזח ולא אחר: **מסייעא לשמואל** (7) **קומצו**. וקומצו איל' למנזח ושיירו לכהני'ס דזוה יפה כח מניה'ס והיינו דקמי'ן מתמי'ן זוה יפה כח מנזח לאסוקי שמתן דיפה זו כח שני'ן: **והו ליכא**. מדי' דהוא כולו לכהני'ס: **איכא דמה**. דכתיב (ויקרא ה) והזה מדס התפלת על קרב המנזח: **איכא ממנוסיו**. לצרונות דלא הוה כוליה לכהני'ס: **לאסוקי ממאן דלמ'ר שתי הלחם הכהו'ס ככני עטמן**. [1] מתי [2] שמינדב שתי לחם לפני הלחם בלא כני ככסי'ס אפילי' הכי של כהני'ס הן ולא אמו (לשייר'ס) לשיפה. ע"א שתי הלחם הכהו'ס צפרי עטמן) כגון שלא היו (4) ככסי'ס [3] שאנבדו דקומצרי' לעיל צפרק המכלת (דף עו: מ): **וינפו** ותעבדו זורמן ויאלו לצי'ת השריפה ופליגי אמוראי תמס דליכא למ"ד לאכילה [4] הוי'ן וליכא למ"ד לשיפה אמין כי"ש. ע"א לאסוקי ממי'ד מדרעי' דלמ'ר [5] שתי הלחם הכהו'ס צפרי עטמן בלא ככסי'ס ה"י דכבר הככסי'ס אין מעבדי'ן את הלחם: **קמ"ל נוו**. ושלח ונלחם הפני'ס יפה כח הכני'ס לעול' דלפילי' צלות צפרי עטמן לעול'ס יפה כח כהני'ס ולאכילה [6] אמין מעיקרא (אכל) און נאלכי'ן טעוין זורה ולא אידך צ' מנחות כריסה. א"י ע"א' דבמתי'ן

ככלי. שרת כגון מנחת מחבת ומרחשת טעונות ג'. פעמי'ס מתן שמן: **ייקיה ובלילת וספן שמן**. שצמחילה ה"י נתון השמן ככלי קודס מניית הקלת ואחר קן נתן עליו את הקלת וחזר ונתן שמן לכליל בשמן וחזר ונתן עליה שמן לקיי'ס מנ'ת ייקיה לאסוקי מנחת מאפה שאין כל מעשיה ככלי שהיי נאפת כמנור שאין טעויה ייקיה אכל אידך צ' מנחות כריסה. א"י ע"א' דבמתי'ן תני ייקיה מחילה א"ש'יה אינה אלא צמחונה והכי משמע ממתי'ן צבשה ששפיה ייקיה כ"ך שמהא דבלילה נעשה כהן וקודס בליילת תהא מתן שמן שצכלי קודס לעשייתה. מ"יר ז"ל: מנחת הקלת לא היה צה חלות

דבעודה סולת נקמלת: **סולת**. של מנחת מאפה ושל מנחת ומרחשת בולגן בשמן לאחר שעשוע חלות לאחר אפייה דכרי רבי: **ותכסי'ס אומרי'ס סלת**. בולגן: **הסולת**. שצמנתת מאפה טעונות בליילת לרבנן סלת ולרבי חלות: **כיצד מושקן**. לקריק: **כמי'ן כי**. יווי' עשלושיוטי קורין לכ"ף שלפ'ן כי שבה וטבל מן השמן בצאצבו כמי'ן [2] כי יווי': **והסאר**. שמן נאכל לכהני'ס: **גב'ו** **ס"ד סלס כשמן טעשה**. משמע שמהא' הסלת נמנת בשמן נמנע טעויות מתן שמן ככלי קודס לכל דבר ואחר קן נתן הסלת על גביה. והאי קרא צמנתת מרחשת כתיב והאי' למנחת ולשאר מנחות: **קרבנך**. דבמרווייהו כתיב קרבנך במנחת ובמרחשת:

רש"י בת"א

לא קא מעטי'א לי. דודאי חייב שהרי זו הוא אלא': **כי קא מעטי'א לי לאו דלילי** תהיי. מי קאי נמי אכל כנקטרי'ס או דלמא אמנחות לחודייהו: **[גב'ו]** [1] **והו ליכא**. מדי' דכוליה למנזח דקמי'ן מתני' זוה יפה כח המנזח: **איכא מורא'ה ונולה**. שאין עינתין על המנזח אלא אכל המנזח: **לשיתין אול**. שהיה לול קטן למנזח וכו' ויוד היין לשיתין בנמ'ן סוכה צפ' החליל [2]: **מאי נוו**. יפה כח דקמי'ן במתי'ן למה ליה למתנייה כלל פשיטא דהא לא מספקי לן כלל מדי' דלאתרי'ך מתני' למעוטי דהא לא האכל'ס כתיבי בקרא: **המתנדב יין**. בלא קרבן: **חולפו על בני האסי'ס**. על הא' דהשפתא הוי כוליה למנזח קמ"ל דלא הוי כוליה למנזח אלא מסקכו שאכר נספי'ס ויורדי'ן לשיתין: **מסייע**. מתני' לאדך מילתא דשמואל דלמ'ר שמואל המתנדב שמן קומצו ומקטיר הקומץ: **ושיירו נאלכי'ן**. דלא הוי כוליה למנזח ושמי ליה לשמואל בין שמן דלמי' קמין ובי' יין דלא מתי' קמין: **והאיכא טמאת הסוף**. דכוליה לכהני'ס: **איכא דמה**. למנזח: **והאיכא לוג שמן של מזרוע**. דכוליה לכהני'ס: **תמנות**. על הפרכת דכתיב [3] והזה מן השמן בצאצבו [שבע פעמי'ס לפני לין]: **לאסוקי ממאן דלמ'ר**. צפ' התכלת [4] שתי הלחם הכהו'ס צפרי עטמן בשאין לה'ס ככסי'ס לשיפה אמין ולא לאכילה קמ"ל דזו יפה כח כהני'ס לעול'ס: **באתנ"ו** **הנעשוע** **ככלי**. מפרש בגמרא למעוטי מאי: **קודס לעשייתן**. נתן תחלה שמן ככלי ונתן סולת עליה וצפה בפשוטי'ן ונתן שמן עליה ובלול וחזר ונתן עליה שמן לקיי'ס מנ'ת ייקיה: **והסולת בולגן**. למנחת מחבת ומרחשת כשהן חלות אפיו'ת בולגן שחזר ופוטמן ונתן שמן לבולגן: **והכסי'ס אומרי'ס**. כשהן סולת בולגן: **הסולת**. בולגן וריקין מושקן. השמא מיירי במנחת מאפה: **מושקן**. שלמי'ס: **כי**. את יווי'ת ועשייה כמין טי'ת הכפרשת גודל מלאצע: **ושאר**. השמן נאכל לכהני'ס: **גב'ו** **נעשוע** **ככלי למעוטי מאי**: **למעוטי** מאי: **[ע"א]**: **בשמן טעשה**. משמע בתוך השמן נתמן אלא'ם טעויה לתן לה כדמפרש לקמן [ע"א]. **בשמן טעשה**. משמע בתוך השמן נתמן אלא'ם טעויה לתן שמן מחילה קודס לעשייתה ובמנחת ומרחשת כתיב ומתן שמן ולא תמיד בליילת ויקרה וגמרי'ן הק מן:

מסות תש"ס

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

מנחת

